

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۰۹/۳۱/۷

مشروعیت و انتخابات تقلبی در افغانستان مستعمره

انتخابات زاده اراده آزاد مردم يك کشور است به شرط اینکه آن کشور مستقل بوده و از مداخله و تجاوز اجانب به دور باشد. موجودیت قوای امپریالیستی در افغانستان مشروعیت نظام سیاسی و جریان انتخاباتی را درین کشور از ریشه منهدم میکند. هیاهو و فعالیت های کودکانه به ارتباط انتخابات تقلبی ریاست جمهوری که با مکر و حيله بتواند غیر مشروعیت را به مشروعیت تبدیل کند، صرف يك بازی استعماری است که استعمارگران و ایادی داخلی آنها برای دربند کشیدن ملت افغان به راه انداخته اند. هر يك از کاندیدان با در نظر داشت ظرفیت و توانایی سیاسی اش در حلقه غلامی بسته شده است. استخاره دست پروردگان استعمار نمیتواند مشروعیت را به نظام دست نشانده کابل بازگرداند، بلکه صرف تداوم مبارزات ملی و مردمی است که میتواند حقوق از دست رفته مردم را از متجاوزین بازستاند.

مشروعیت تهداب يك نظام سالم سیاسی است که بر مبنای اراده آزاد مردم يك جامعه بناء می یابد. نه تنها دکتاتوری های فردی، بلکه در هر نظامی که نتواند اراده آزاد مردم همان کشور مستقل متجلی شود، غیر مشروع تلقی میگردد. همین مشروعیت يك نظام سیاسی است که وفاداری افراد جامعه را بار میآورد و باعث میشود که امنیت تأمین شود و جامعه ای مورد نظر گام های پیشرفت را بر دارد. اولین میزده مشروعیت رهائی از هر گونه تسلط اجنبی است. يك نظام سیاسی باید مستقل باشد تا بتواند در سطوح داخلی و خارجی آزاده عمل نماید و تصمیم بگیرد. در اصطلاح حقوقی يك کشور باید دارای حاکمیت داخلی و خارجی باشد تا مستقل و آزاد شناخته شود. حاکمیت داخلی تطبیق قانون در سلسله مراتب حقوق داخلی است. یعنی يك نظام حاکم و مشروع باید بتواند قانون را بدون مسامحه و مانع در جامعه تطبیق نماید. حاکمیت خارجی رهائی يك کشور از هر گونه تسلط اجنبی و قیودات استعماری است. این حالت يك کشور را منحصیث يك عضو مستقل و آزاد جامعه جهانی شناخته و آن کشور را قادر میسازد که در روابط بین المللی طبق منافع ملی اش تصمیم گیرد و عمل کند. درین جا به دو مثال اشاره میکنم. هر دو کشور عراق و افغانستان در اشغال امپریالیسم جهانی است که از مشخصه حاکمیت خارجی عاری اند و استقلال ندارند. کدام عقل سلیم میتواند بپذیرد که به اصطلاح انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری که زیر نظر قوای

اشغالی درین دو کشور به راه می افتد، میتواند بیانگر اراده آزاد مردمان اسیر این دو جامعه باشد؟ پس تا زمانیکه يك کشور از تسلط اجنبی رهائی نیابد و دارای يك نظام ملی و آزاد نگردد، نمیتواند از حکومت مردمی و مشروع برخوردار شود و نماینده اکثریت جامعه خود باشد. به راه انداختن انتخابات در همچو کشور های اسیر و تابع اجانب تائید اشغال و عملکرد استعمار و امپریالیسم جهانی است .

صرف آزادی از تسلط اجنبی مشروعیت را برای يك نظام سیاسی بار نمیآورد. يك نظام باید شرایط مشروعیت را در سطح ملی تکمیل کند تا عملکردش مورد تائید اکثریت افراد جامعه قرار گیرد. برحسب تیوری قرارداد اجتماعی، بین ملت و حکومت مقوله ای منعقد میشود که بر اساس آن افراد جامعه مکلف به پیروی از دساتیر قانونی اند و در عوض حکومت متعهد میشود که رفاه، امنیت و آسایش افراد جامعه را تأمین کند. چنین يك امری در افغانستان اصلاً قابلیت تطبیق نیافته و نظام مسعمراتی قادر به تأمین امنیت و آسایش مردم خویش نبوده است که این خود نارضایتی های عامه را موجب گردیده است. مشروعیت همچنان ایجاب میکند که مردم از حکومت خود راضی باشند. به عبارت دیگر رضایت ملت زیربنای مشروعیت عملکرد يك حکومت را تشکیل میدهد که همان خواست اکثریت جامعه است. از همین جاست که حکومت قادر به تطبیق قانون میشود و افراد جامعه هم باید وظایف خود را در قبال جامعه انجام بدهند. همچنان يك حکومت مشروع که بر مبنای اراده آزاد مردم يك جامعه بنیانگذاری میشود باید عدالت اجتماعی را به پیمانۀ وسیع تطبیق نماید. هر گونه تغلل، تعصب و تبعیض (از هر نوعی که باشد) در اجرای عدالت اجتماعی، مشروعیت حکومت را زیر سؤال میبرد. در افغانستان کنونی هیچ از شرایط مشروعیت تحقق نیافته است. در نتیجه نظام فعلی کابل يك نظام ضد ملی، غیر مشروع و دست نشاندۀ اجانب است که برای تأمین امیال استعماری امپریالیسم جهانی در سطوح ملی و بین المللی خلق شده است .

به راه انداختن انتخابات در يك کشور تحت اشغال برای به حق جلوه دادن عملکرد استعماری و ماندگار شدن قوای اشغال به راه می افتد. امپریالیسم بسیار سعی دارد تا مردم را به زور قوه و یا پول به سوی صندوق های رأی بکشاند. این طرز کار استعمار ادعای بلند بالای امپریالیسم را در پیاده کردن "دموکراسی" و ایجاد به اصطلاح "حکومت مردمی" در انظار غلامان و ساده لوحان مشروعیت میدهد. عده ای هم آنر نشانه ای از الطاف خداوندی میپندارند. با این شیوه، امپریالیسم میخواهد که فعالیت مردم در بند کشیدۀ ما را از مسیر مبارزات ضد استعماری منحرف کند و توجه آنها را به سوی فعالیت های انحرافی بکشاند .

هیچ يك از کاندیدان ریاست جمهوری نظام مسعمراتی کابل، جرأت نکرده اند که از اشغال کشور حرفی بگویند. البته شخصیت فردی کاندیدان از هم متفاوت است. دست همه کاندیدان در خون مردم آغشته نیست و ممکن يك تعداد آنها هم اجنت های سازمان های استخباراتی اجانب نباشند، اما وجوه مشابه زیادی در میان کاندیدان از نگاه سیاسی موجود است. یکی از مشخصات کاندیدان پذیرش حالت اشغال کشور و نظام مستعمراتی است که هر يك از دهلیز های مختلف کشور اشغالی سر بیرون میکشد. هیچ يك از کاندیدان تجاوز بر کشور را محکوم نکرده و هر يك سعی میدارد که حضور قوای متجاوز بر کشور مصیبت زده ما را يك امر لازمی و ضرورت تاریخی معرفی نماید. هر يك از کاندیدان لاف ملی گرایی میزند، اما اینرا نمیداند که نمیتوان ملی گرا بود و در عین وقت حامی اشغال کشور شد. هر يك از کاندیدان سعی میکند که با سفیر امریکا و یا فرستاده خاص اوباما در افغانستان و پاکستان حد اقل یکبار هم که شده وقت ملاقات بگیرد و زمینه را برای عکس برداری و گزارشات مطبوعاتی مهیا سازد. شاید به عقیدۀ کاندیدان ملاقات با سفیر امریکا و یا فرستاده خاص اوباما وزن همان کاندید را در انظار مردم و رقباء بلند ببرد و اعتبار سیاسی اش را افزایش دهد تا مردم برداشت کنند که این کاندید از حمایت کامل امریکا برخوردار است.

این شیوه به کاروانی کاسه لیسان سران خلق و پرچم شباهت میرساند که برای دیدار و ملاقات سفیر و سران سوسیال امپریالیسم شوروی سرشکنی میکردند. دستگیر پنجشیری همیشه میگفت که "برادران شمال ما بر من اعتماد کامل دارد."

پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" از بدو تأسیس دوکتورین خود را بر مبنای محکومیت اشغال کشور و رد نظام مستعمراتی کابل استوار ساخته که از آغاز تا کنون کمترین تزلزلی در روش و نظر سیاسی اش پدید نیامده است. انقیاد طلبی و یا تائید و رد کردن مصلحتی يك کاندید، شیوه سایت های ارتجاعی و یا افراد و گروه های تابع استعمار است. از نگاه پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" به اصطلاح "انتخابات ریاست جمهوری" يك جریان تقلبی است که در واقعیت بر اشغال کشور و تسلط اجانب بر مردم ما صحه میگذارد. خواه کرزی دوباره بر اریکه قدرت نصب گردد و یا کدام دلنک دیگری در کرسی ریاست جمهوری مقرر شود باز هم برای افغانستان مستعمره و مردم بلادیده اش کمترین تفاوتی نخواهد داشت. به عقیده پورتال به راه انداختن فعالیتی به نام "انتخابات ریاست جمهوری" يك عملکرد غیر مشروع است. پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" مردم مبارز افغان را به پایداری در مبارزه برای آزادی کشور دعوت میکند.